

Turčiji kandidatura kneza Mingrelskega ni po volji ter se boji in to po pravici, da bode on popolnem v rokah Rusov in torej njej vedni sovrag. — Rusija gradi po vseh straneh železnice in je general Dragomirov sedaj odposlal večje število častnikov v Azijo, da še premerijo v tamošnjih krajih črte za nove železnice. Tako velikansko truplo, kakor je rusko cesarstvo, se ve, da treba veliko žil in veliko železnic, ako se hoče vzdržati. — Nemška država ima sedaj velike težave z delalci, izjemne postave ne izdajo več zoper nje. Gledajo jim pač sedaj sodnije ostro na prste ali mi dvomimo, da jih uženejo. Ako se ti zaredi golazen, težko ti jo bode odpraviti. — Belgijsko ministerstvo je katoliško ali v drž. zboru ima močno liberalno stranko zoper sebe. Le-ta mu nagaja, kolikor se da, sedaj tudi v postavah, delalcem prijaznih, pri vsem tem se pa bahá ta stranka, češ, da jim postelje že ona prav. No, isto tako dela tudi pri nas svojat naših liberalcev. — Angleško ministerstvo, kakor je doslej, dela vidno nato, da podkoplje Rusom tla ter razglaša, da je dvoje alijanc ali državnih zvez zoper nje, ako počno kaj, da si prilasté Bolgarijo. Menda pa ne bode tako hudo! — Kakor drugje, tako ima tudi pri Francozih finančni minister težko stanje. Od leta 1877 je republika že 4700 milijonov več izdala, kakor je vzprejela, tedaj so za prav toliko svoto naredili dolga. Za drugo leto pa naredé kar za 1466 milijonov dolga in 127 milijonov hoče minister več v davkih. To je se ve, da že tudi republikanski trdi buči preveč. Zbornica poslancev za to ne mara tega ministru privoliti. — Italiji ni po godu, da se avstrijski minister grof Kalnoky sklicuje na njo, češ, da je tudi ona z njim gledé Bolgarije enacih misli. Kacih misli pa je ona, tega ne razodene ta kača, sodi se pa, da ne zaupa veliko, da se ohrani v Evropi mir, kajti svoje trdnjave popravlja ali stavi nove, to pa na vse pretege in z vidno naglostjo. — Grško kraljestvo ima tudi svoje težave, tokrat se je zbornica poslancev uprla vladi, ta pa je razgnala zbornico ter je nove volitve razpisala. Sedaj se ježé uporni poslanci še bolj ali pa jim bode tu jeza kaj hasnila, to bodo pokazale volitve. — Abesinska vojska, kacih 50.000 mož, pomika se proti Kasali, vodja jim je Raz-Allulah. — V Tonkin pride na mesto Pavla Berta nek Bihourd, da zastopa francosko republiko. Njemu pripada tudi varovati tamošnje kristjane.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

17. avgusta.

Danes zjutraj sem noč nekoliko nategnil, vedoč, da zdaj dve noči ne bomo spali. Ko sem

vstal, je bila prva pot, kakor vsako jutro, k dupljini. Ob šestih so tukaj meševali preč. škof iz Barcelone na Španskem. Bila jih je sama kost in koža. Ko bi bili prišli iz tiste puščave, v kateri je sv. Janez krstitelj živel, ne bi mogli slabše kože biti. Molili so tako pobožno, da z očmi niti trenili niso.

Ob osmih je bila gori v baziliki za romarje napovedana velika sv. meša, a nenadoma jo prestavijo na deveto uro. Takoj se podam v žagrad prašat in prosit, ako se med tem sme pri velikem altarju meševati. To so mi radi dovolili, in tako se mi je posrečilo na velikem altarju lourdeske Matere božje daritvo sv. meše opraviti, katere sreče dosti drugih duhovnih romarjev ni imelo.

Ko smo se po božji službi še po cerkvi ogledavali, stopijo med nas domači oče misijonar s sv. križem v roki in nam oznanijo veselo novico, da so sv. oče iz Rima poslali avstrijskim lourdeskim romarjem apostolski blagoslov in popolne odpustke. Misijonar so zdaj enemu, zdaj drugemu duhovniku ponujali sv. križ, da bi z njim zbrane romarje pokrižal ter jim tako podelil apostolski blagoslov, a vsi smo se branili tolike časti. Naposled so meni siloma potisnili v roke sv. križ in me nekako porinili pred altar. Kaj tedaj storiti? Na glas odpojem navadno molitve za odpustke, kakor se nahaja v cerkvenem obredniku, a potem se obrnem, pokrižam romarje ter jim tako podelim apostolski blagoslov in popolne odpustke v imenu Boga Očeta in Sina sv. Duha. Taka sreča me na tem svetu ne bode več srečala! Bogu bodi hvala za vse!

Ob ednajstih so preč. opat oče Franciški iz južne Afrike, ki so rojen Tirolec, romarje nagovorili. Razlagali so prav mičnih reči o divjih narodih, med katerimi delujejo ter božjo vero oznanjujejo. O divjih Kafrih, ki v deželi Zulu stanujejo, so rekli: „O vi romarji bi se čudili, kako bogoljubni so mladi in stari naši Kafri; pomislite samo, mi v deželi Zulu že tudi imamo lourdesko dupljino. Vedite, da so se Kafri od veselja jokali, ko so izvedeli, da imajo mater v nebesih; tega pred niso vedeli. Kafri imajo namreč po več žen, in tako imajo otroci dosti mačeh, a matere nobene, in tedaj tudi materne ljubezni ne poznajo. Otroci svoje matere ne obratajo, za to pa tem gorkejšo ljubijo svojo nebeško mater. Rožni venec imajo vedno ali v roki ali okoli vrata.“

„Od vseh vetrov sem naprosil obleke za naše nage Kafre. Pa glejte nevoljo, Kafri je niso hoteli obleči. Kako si zdaj pomagati? Mi smo jim rekli, da ljubi Bog nikogar v nebesa ne pusti, kateri ni oblečen; vsak mora imeti gostovanjsko oblačilo. To je pomagalo. Toda vi bi morali videti, kako nerodno so se obračali in kako nesrečne so se čutili v svoji obleki,

prav kakor bi jim verige na roke in noge obesili.“

Naslednje smo preč. gospodu v klobuk nametali precej denarja za njegove uboge Kafre.

Že smo tretji den v Lourdesu in še po mestu nič nismo pogledali. Po obedu tedaj stopimo v mesto. Najpred nas zanima dom Bernardikin. To vam je siromašna hišica, ima samo eno okence pri tleh in eno v prvem nadstropji, in dasiravno ima nadstropje, bi menda koj z roko dosegel kap, če bi se malo stegnil. Meni se je zdelo, da ima hišica tudi zid na desni in na levi od sosedov na posodo, in da je samo prednji in zadnji zid in pa streha njena last. Farovž, v katerem so stanovali župnik Peyramale, gleda s svislami na ulico; vrata so od strani iz vrta. Tukaj v vrtu je Bernardika našla župnika, ko jim je prinesla od Marije povelje, da naj na masabielski steni Mariji na čast pozidajo kapelico. Potem še obiščem brata rajne Bernardike in njeno sestro, ki oba s podobami, z moleki, s svetinjcami in z drugimi takimi reči barantata in se iz tega živita. Brat je star okoli štirideset, a sestra okoli petdeset let. Tudi v mlin, v katerem so oče Bernardikin mleli, sem malo nos pomolil.

Smešnica 47. Kmet, ki ima malo posestva pa veliko dolga, pride v posojilnico ter prosi denarja na posodo. „Radi“, reko mu ondi gospodi, „prav radi, toda na kaj vam ga čemo dati? Ali imate koga seboj?“ — „O ni treba“, odreže se kmet naglo, „kar tu-le na roko mi ga dajte!“

Razne stvari.

(Železnica.) Vlada je dovolila načelnikoma okrajnih zastopov. Šentlenartskega in Ljutomerskega, da proužročita premerjenje proge za železnico po Slov. goricah. S tem je storjen prvi korak za-njo, če pa še sledi potlej drugi in zadnji, stavljenje železnice, tega ne vemo pa želimo.

(Posojilnica.) V Šentlenartu v Slov. goricah se je v petek, dne 19. t. m. ustanovila nova posojilnica. V nje ravnateljstvu so ti-le gg.: Matija Polič, posestnik v Šentlenartu, predsednik, Peter Mesarec, župan v Šentjurju, Jan. Krautič, v Malskem bregu, Janez Strah, župnik v Šentrupertu in Anton Vogrin, župan v Spodnji Voličini, — v nadzorstvu pa sta gg.: dr. Anton Suhač, župnik pri sv. Ani in Fr. Ješovnik, posestnik v Sp. Voličini. Živela!

(„Kres.“) Ta znanstveni slov. list v Celovcu preneha. Uredništvo naznanja to v zadnji, prav bogati številki ter pravi, da ga razni uzroki silijo, naj ustavi s tem (šestim) letnikom svoj list. Škoda!

(Od učiteljev.) Učiteljsko društvo v Konjicah je imelo dne 19. t. m. zborovanje v

Konjicah. Predsednik društva, g. P. Leitgeb, nadučitelj v Ločah, je govoril o domači izreji otrok in g. J. Dobnik, nadučitelj pri sv. Florijanu, je razpravljal vprašanje: Kako more učitelj skrbeti za zdravje svojih učencev? Oba govora sta razkrila marsikaj in sta bila zelo zanimiva.

(Imenovanje.) G. Karol Lubec, doslej c. kr. davčni nadzornik v Brežicah, pride na enako mesto v Maribor, g. Ivan Jane, doslej v Ljutomeru, gre pa na njegovo mesto v Brežice.

(Spomladnja prikazen.) Po vrteh se vidi doli v Hotinji vesi več sliv, ki stojé v polnem cvetju. Mrzli veter, ki sedaj piše, pa jim ga že pobera.

(Tatinstvo.) Po ormoških goricah se krade letos čez navado. Tatje prevrtajo vrata in izžagajo ključavnico na kletéh, potem odnesó ali odveleko iz kleti, kar jim pride pod roke. Pravi se, da so pokradli že za 10 ali 12 štrtinjakov vina. Ali ni v Ormužu c. kr. žendarjev?

(Loterija.) Česar ne more človek lahko verjeti, to je vendar-le resnica. V loterijo se namreč po našem cesarstvu znosi za 20 milij. goldinarjev. V tem pride na štajarske prebivalce en milijon goldinarjev, iz vsake druge dežele pa se zastavi še po več. Škoda lepega denarja.

(Lep denar.) Znani narodnjak M. Mahorko, posestnik v Orehovi vesi pri Slivnici, je te dni par žrebcev prodal za 800 gld.

(Vožnja po ceni.) Dva brata, Karol in Henrik Gruss, sta se pripeljala z Dunaja po železnici do Maribora, ne da bi bila za to kaj štela. Vožnji karti sta si namreč sama naredila in so jima še le v Mariboru na sled prišli. Stara sta oba skup 32 let.

(Nesreča.) J. Muren, posestnik na Planini, je svojo taščo ustrelil — po nesreči. Bili so se neki ponočnjaki do njegove hiše pritepli in mož jih je hotel odgnati ter je ustrelil nanje, a v istem hipu stopi njegova tašča iz druge hiše pred-nj ter dobi tako ves strel v svoje prsi. Zgrudila se je pri priči mrtva na tla.

(Popravek.) „Deutsche Wacht“ pravi, da je zaupni mož g. predsednika c. kr. okrožne sodnije v Celju pri prvotnih listinah porotnikov g. dr. Janko Srnc, advokat v Mariboru. Oj, je pač lahko srečna ona zato, da stoji v taki dotiki z g. dvornim svetovalcem, ter ji je bilo to znano. Mi nismo tako srečni in torej radi vzememo od nje na znanje, da zavzema mesto dr. Jos. Schmidererja sedaj (!) znani rodoljub g. dr. J. Srnc. Povedati je to treba, povedati, potem pa se zna.

(Grozni umor.) Treza Malus je dne 27. oktobra v društvu nečega A. Grška ubila s sekiro svojega moža Franca Malusa, posestnika v Drenovcu na Bizeljskem. Truplo sta